

EDUSKUNNAN VASTAUS 48/2001 vp

Hallituksen esitys laiksi sairausvakuutuslain 16 ja 33 §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi sairausvakuutuslain 16 ja 33 §:n muuttamisesta (HE 55/2001 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 11/2001 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

sairausvakuutuslain 16 ja 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 16 ja 33 §, sellaisina kuin ne ovat 16 § laeissa 1119/1983, 1714/1991 ja 1500/1995 sekä 33 § laeissa 742/1970 ja 1025/1997, seuraavasti:

16 §

Päivärahan määrä päivältä on 70 prosenttia vakuutetun verotuksessa valtioneuvoston asetuksella säädettävänä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmasosasta siltä osin kuin työtulot eivät ylitä 130 000 markkaa. Jos työtulot ylittävät 130 000 markkaa mutta eivät 200 000 markkaa, päivärahan määrä on 130 000 markkaa ylittävältä osalta 40 prosenttia 130 000 markkaa ylittävän osan kolmasosasta. Jos työtulot ylittävät 200 000 markkaa, päivärahan määrä on 200 000 markkaa ylittävältä osalta 25 prosenttia 200 000 markkaa ylittävän osan kolmasosasta. Päivärahaa ei makseta, jos työtulot ovat alle 5 000 markkaa.

Työtulolla tarkoitetaan työ- tai virkasuhteesta saatua palkkatuloa ja siihen verrattavaa henkilökohtaista tuloa sekä yrittäjien eläkelain (468/1969) ja maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaista kunkin vuoden työtuloa. Työtuloksi ei kuitenkaan katsota rojalteja, suorituksia henkilöstörahoon, käteistä voittopalkkiota, voitonjakoa eikä tuloverolain (1535/1992) 66 §:ssä tarkoitettua työsuhdeoption käyttämisestä syntyvää etua tai sellaista työsuhteeseen perustuvaa suoritusta, joka määräytyy yhtiön osakkeen arvon muutoksen perusteella.

Sellaisen vakuutetun työtulona, joka on vapautettu maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain mukaisesta vakuuttamisvelvollis-

suudesta taikka joka ei mainittujen lakien mukaan ole velvollinen ottamaan vakuutusta, otetaan huomioon tuloverolaisissa tarkoitettu ansiotulo-osuus elinkeinotoiminnasta, maataloudesta ja yhtymästä, omasta yrityksestä tai maataloudesta saatu palkkatulo sekä yritystoimintaan liittyvä työkorvaus ja porotalouden ansiotulo.

Työtulona ei oteta huomioon tuloja, jotka on verotuksessa arvioitu verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 27 §:n 1 momentin mukaan sen vuoksi, ettei veroilmoitusta ole annettu.

Työtuloa määritettäessä työ- tai virkasuhteessa saadusta palkkatulosta ja siihen verrattavasta henkilökohtaisesta tulosta vähennetään tuloverolain 93—95 §:ssä tarkoitettujen tulonhankkimismenot.

Kansaneläkelaitoksella on salassapitosääntöjen ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada verohallinnolta vuosittain ja viimeistään kunkin kalenterivuoden lopussa tiedot kunkin verovelvollisen edelliseltä kalenterivuodelta toimitetussa verotuksessa todetusta 2 momentissa tarkoitettua palkkatulosta ja siihen verrattavasta henkilökohtaisesta tulosta sekä maatalousyrittäjien eläkelain ja yrittäjien eläkelain mukaisen työtulon määrästä, 3 momentissa tarkoitetuista ansiotuloista, arvioverotuksesta sekä tulonhankkimismenoista samoin kuin muut verohallinnon hallussa olevat työtulon määrittämiseksi välttämättömät tiedot.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä työtulolla tarkoitetaan.

33 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu määrätään kunnallisverotuksessa verotettavan tulon perusteella jäljempänä säädettyin poikkeuksin. Maksun suuruudesta säädetään erikseen lailla.

Tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta rahana maksettava osa otetaan huomioon vakuutusmaksun perusteeksi pantavaa verotettavan tulon yhteismäärää vahvistettaessa. Ulkomaantyötulosta rahana maksettavaan osaan ei lueta työnantajan maksamia työstä johtuvia kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne tulovero-

lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan ovat verovapaita.

Jos vakuutettu on maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain nojalla vakuutettu, sairausvakuutusmaksun perusteena käytetään maatalousyrittäjien eläkelain ja yrittäjien eläkelain mukaista kunkin vuoden työtuloa siltä osin kuin tämä työtulo korvaa:

1) maataloudesta tai elinkeinotoiminnasta saadun ansiotulo-osuuden;

2) tuloverolain 39 tai 40 §:ssä tarkoitettua yhtymän osakkaan saaman ansiotulo-osuuden tai hänen tahi hänen perheenjäsenensä yhtymästä saaman palkan;

3) hankintatyön arvon;

4) metsätalouden puhtaan tulon;

5) porotalouden ansiotulon;

6) perheenjäsenen tai kuolinpesän osakkaan maataloudesta tai yritystoiminnasta saaman palkkatulon;

7) omasta yrityksestä saadun työkorvauksen;

8) osake- tai muusta yhtiöstä saadun palkan sellaisen työntekijän osalta, jota ei pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana; sekä

9) osakkaan yhtiöstä saaman osingon ansiotulo-osuuden sekä peiteltyyn osingon sellaisen työntekijän osalta, jota ei pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana.

Jos vakuutettu on maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain nojalla vakuutettu, sairausvakuutusmaksua määrättäessä ei vähennetä maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain nojalla maksettua vakuutusmaksua.

Määrättäessä sairausvakuutusmaksua 3 ja 4 momentin mukaan noudatetaan soveltuvin osin, mitä kunnallisverotuksen verotettavan tulon laskeamisesta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Lain 33 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 määrättävään vakuutetun sairausvakuutusmaksuun. Lain 33 §:n 3 ja 4 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä sairausvakuutusmaksua vuodelta 2003 kuitenkin siten, että ennakoperinnässä näitä säännök-

siä noudatetaan ensimmäisen kerran vuonna 2004.

Jos työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana, 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua eläkelakien mukaista työtuloa sovelletaan sairausvakuutuslain mukaisen päivärahan perusteena arvioitaessa työtuloja sairausvakuutuslain 17 §:ssä ja sairausvakuutusasetuksen (473/1963) 10 §:ssä säädetyllä tavalla.

Tällä lailla kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen 8 § ja

9 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 8 § asetuksissa 630/1973, 1067/1975 ja 650/1994 sekä 9 §:n 2 momentti asetuksessa 1215/1996.

Tämän lain 16 §:ssä säädetyt markkamäärät vastaavat vuodelle 1996 vahvistettua työntekijän eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua indeksilukua.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 2001
